

ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ В КОНТЕКСТІ СВІТОГЛЯДНОЇ ПОЗИЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Н.В. Гнілуша¹, У. А. Ейвазова²

1 – доцент кафедри ботаніки та екології, кандидат педагогічних наук,

2- студентка природничого факультету

Криворізький державний педагогічний університет

Вступ. Важливою умовою переходу сучасного суспільства до збалансованого розвитку є переорієнтація екологічної освіти на формування «відповідальної свідомості» особистості майбутнього [1].

Можливість будувати процес екологічного виховання, який ставить за мету не тільки прививати знання про природу, уміння раціонального природокористування, але й впливати на внутрішній світ особистості, на усвідомлення нею повної гармонії природних і духовних цінностей.

В контексті нашого дослідження особливу цінність мають праці вчених на підставі принципу особистісно-зорієнтованого навчання (Ш.А. Амонашвілі, Л.І. Анциферова, Л.І. Бурова, Є.М. Гусінський, Н.А. Переломова, В.В. Серіков та інші), а також на принципі

саморозвитку, самовиховання (А.Г. Асмолов, А.А. Бодалев, С.Л. Братченко, Л.В. Коновалова та інші).

Метою дослідження було показати зв'язок екологічного виховання та формування світогляду особистості.

Об'єкт та методи дослідження. Анкетування та співбесіду було проведено серед студентів природничого факультету.

Результати і їх обговорення. Сутність процесу екологічного виховання складається у переході екокультурних цінностей у особистісно значущі.

Світогляду ми надаємо центральне місце у системі екологічного виховання, тому так важлива процесуальна сторона психолого-педагогічного процесу формування переконань. Світогляд є основою системи екологічного виховання і виконує середовищеутворюючу роль. Системоутворюючим елементом всієї цієї системи є діяльність, яка активно сприяє формуванню всіх інших елементів [2]. Виховання завжди є процес впливу на свідомість або почуття особистості.

Серйозною специфічною особливістю, яка визначає етапи екологічного виховання є бажання самого студента, який приходить на заняття в проблемну групу з екологічних питань. Анкетування і співбесіди зі студентами показали, що вже через шість місяців занять в проблемній групі або екологічних гуртках у 65% студентів формується опосередкований інтерес, який відображається в інтересі до пізнання природного середовища як засобу для підготовки до діяльності по її збереженню. У 68% переважає безпосередній інтерес. В цій групі студентів проявились визначені схильності до різних напрямків діяльності по екології і стійкість їх інтересів достатньо висока.

Висновки. Студенти, які вступили до навчання у вищі навчальні заклади і визначились щодо участі в проблемних групах по екології або екологічних гуртках, мають визначені інтереси, але вони відрізняються по рівню. На цьому етапі важливо враховувати психологічні особливості кожного студента, його світоглядну позицію.

Список використаної літератури.

1. Концепція екологічної освіти України/Збірник наказів МОН України. – 2002. - №7. – С.4.
2. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность / Леонтьев А.Н. – М.: Политиздат, 1977. – 304 с.